

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 200 בסיד ערש"ק פרי קדושים (רי"ח) אי דרי"ח אייר תשס"ג

דבר המערכת

חגיגת הוצאת הרף ה-200 לגליונות החברותא

בשבח והודיה להשי"ת שהחינו וקימנו והגיענו להוצאת גליון ה-200 של "החברותא" שמחה ממלאת את לבנו כשאנו מביטים, ורואים בחוש את הסעייתא דשמיא שעורנו להוציא בקביעות תמידין כסדרן כל שבועיים למעלה משמונה שנים את גליון "החברותא"

גליון המאתים מסמל כברת דרך בתקשורת בין החברים הצמאים לדבר ה'. העלון "חברותא" משמש זה יותר משמונה שנים שופר בהעברת מסרים ורעיונות בעבודת השי"ת. בדרך האמונה התפלה ועבודת החסד על פי תורת הבעש"ט ותלמידיו הקדושים זיע"א בהכוונתו הזכה והברורה של מור' הרא"ש שליט"א.

ה"חברותא" מרכזת בתוכה מכתבים שיחות אמרות ופתגמים אשר רובם ככולם נאספו כעמרים מהנמצא באמתחת חברים וממה שהעלו על הכתב סמוך לאמירתם (חלקם מוגים וחלקם בלתי מוגים אלא שניתן רשות מהרא"ש להפיצם בין החברים)

כמו"כ משמשת ה"חברותא" כמקור בלעדי להעברת הודעות ואירועים (משמחים ולהיפך ר"ל) מהנעשה בחיי הפרט והכלל של החברים.

בעורכי החברותא אין אנו מתימרים כלל לומר שאנו ממלאים את הפונקציות מה שהחברותא זקוקה. אנו מודעים בהחלט שהמטרה אותה שמה העלון הינה קצת מן הקצת ממה שחבורה מאורגנת צורכת בכדי לגבש את החברים ובכדי לתת ביטוי מקיף לכל גווניה הרעיוניים הפיזיים והטכניים. מתוך התודה להשי"ת שזכינו להגיש בפני החברים משהו שיש בה טעימה ביערת הדבש. אנו מלאי צפיה ותקווה שנזכה להיות מוקד לכל מה שחברותא חיה ופעילה דורשת.

מערכת "חברותא" מחפשת שותפים במחשבה ובעשיה כולי האי ואולי יהי' ה' בעזרנו לקדם את צרכי החברים והחברותא כנדבך להקמת שכונתא מעפרא למען כבוד שמו יתברך.

בברכת חברים
המערכת

נ.ב. מי שיש ברשותו מכתבים שיחות ואמרות מהרא"ש וכן מי שיש באמתחתו רעיונות שיש בהם לתת בטוי הולם לחברותא והצעות מעשיות מתבקש לשלוח למערכת החברותא ת.ד. 5080 ים ותשועה ברוב יועץ.

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

200ב

שיחת הרא"ש י"א אלול תשכ"ט [האסף אג'יון 199]. נכתב ע"י הר"ם כפ' הכנת

או חזרותה או מיתותה

שיגיעו לכוון המועיל בעו"ה כנ"ל.

מי שאינו משתדל לעצור את עצמו כנ"ל צריך לחשוש שמא הולך בכוון הלא מועיל. ואז עלול לעבור מחפוש אחר תענוגים גופניים ועצמיים לתענוג של עצבות דהיינו שיהיה לו תענוג בזה שמתלונן שלא טוב לו בחיים ויהיה לו תענוג של פינוק מהבכיה והעצבות שלו. והתוצאות החמורות העוללות לצאת מזה שגם הבן זוג והחבר לא יוכלו לסבול את התענוג של העצבות והבכיה המתמדת. (ע"כ תמצית חלק הראשון של השיחה - אמר הכותב: הרחבתי קצת ע"פ בקשת חברים).

הנושא שעליה אנו מדברים הוא נושא עדין מאד ומחייב התיחסות ומחשבה מעמיקה כי בלי התיחסות ראויה ובלי הקדשת זמן להתבודדות ולהתבוננות אמיתית אנחנו עלולים להסתבך בגדול. ממה נפשך אם האדם פיתח תהליך בדידות בחיים הרי הוא במדה מסוימת חשוב כמת, כמו שאמרנו או חברותא או מיתותא. - השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה וחיו אינו חיים. ואם פיתח קשר עם חבר נאמן ועם בן זוג אלא שאינו מתבודד בינו לבין עצמו ואינו מרבה בתפלה לס"ד שהקשר יוביל לכוון המועיל עלול האדם לפתח הסתבכות שירוק אותו מקצה אחד אל הקצה השני, מצד אחד יפתח תלותיות בחבר או בבן זוג עד שכל מחשבותיו וכל דבוריו יהיו עם החבר או על החבר. ומצד שני אותו החבר הנאמן ואותו הבן זוג יהפכו להיות כביכול הסיבה הראשונית והמרכזית לכל הבעיות שעובר. והאמת היא שהזולת אינו אשם כלל וכלל ומה שתולה את האשמה בהם הוא רק מפני שבמציאות הם הקרובים ביותר אל לבו. והחבר או הבן זוג במקום לנצל את הקשר בכוון המועיל הוא מנצל אותו בכוון ההפוך תחילה בחפוש אחר התענוג הדמיוני, ובמשך

תמצית החלק הראשון של השיחה. לא יתכן שהאדם יהיה מסוגל להשלים מטרתו בחיים כאשר הוא בינו לבין עצמו, בודאי כל אחד ואחד צריך לעשות את הכל למען השתלבותו בחברה ובמשפחה. אמנם צריכים לדעת שקשר אמיתי ומועיל זה לא דבר פשוט. ניתן בקלות להפוך הקשר מהכוון המועיל שהוא להיות לעזר במלוי המטרה אשר למענה באנו לעולם, לניצול הקשר בכיוון הלא מועיל והוא בחפוש אחר הסיפוקים והתענוגים העצמיים המרחקים אותו מהמטרה. ההבדל ביניהם דק מאד וקשה מאד להבחין כי לשני הכוונים תחושת סיפוק ובשני הכוונים יש צורך להתמודד.

כדי להעלות אל הכוון המועיל יש להתבודד ולהרבות בתפלה בתמימות ובפשטות בבקשה מה חובתי בעולמי הן בהפעלה המעשית והן במניעה מהכשלונות. ולאחר שיתברר לו בינו לבין עצמו מה חובתו בעולמו יצרף במחשבתו ובתוכניות שלו את בן הזוג ואת החבר הנאמן וכו' וכו'. כדי להוציא מטרתו מהכח אל הפועל.

מאחר והאדם מסוגל לרמות את עצמו הציע הרא"ש שמידי פעם כאשר נמצא בתוך שאיפה אחר תענוג מסוים, ישתדל לעצור את עצמו מהשאיפה המסוימת ולהעביר את אותה ההתלהבות לנושא אחר באחד המחשבות והמעשים בהם מחויב בחיים. ואין הבדל במה הוא מעבירו אם במחשבות על אהבת ה' והפעלה מעשית, או בדומה לדמיון של הוי', ואפילו בהעברת התענוג לסדור הדירה הגינה וכד'. והיה אם הצליח יש בכך הוכחה על הקשר בכוון המועיל, ואם לא יש מקום להעלות בקורת עצמית על מהות הקשר. הרא"ש הדגיש: שהבקורת אינה כדי לשלול אלא כדי לתת כוון חשיבה והתמודדות עד

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

המשך חלקי קודש

200 א

קל להלחם עם עצמו נגד המסכנות המורידה את האדם לתוך השאול, יהיה לו יותר קל להכיר ולהבחין איך שהתענוג שלו מתחברת לעצבות כמו כל התאוות המוכרות בעולם, איך שהוא כי"כ נהנה להיות בעצבות. ואיך שהוא משתחרר מכל מיני מחויבויות. [אם הוא רוצה יכול ללכת לישון, ואם הוא רוצה יכול לצאת לרחוב ולהסתובב, אינו חייב לעשות חשבון עם אף אחד ומי שיעז לומר לי משהו אני מיד יתקוף אותו ויאמר לו: שאינך מבין אותי ואינך מכיר כלל וכלל באיזה מצוקה אני נמצא הלא אני בעצבות. ואיך אתה בכלל מעיז להעיר לי הערות].

בהתבודדות שם האדם לב בעובדא שאותו ידיד רע חבר וכן זוג העושה את הכל כדי לעזור לו הופך להיות הנאשם הראשון למרות שרוצה רק טובתו - כך המחשבות של האדם יתרוצצו בשעה שיהיה עם עצמו בהתבודדות ובסוף פשוט יצחק מעצמו כשיגלה בסי"ד איך שהבעל דבר מצליח לעבוד עליו, וכן על זה הדרך.

ברור שכל האמור לעיל לא יוכל האדם להכיר כשיעמוד נגד עצמו אם לא ירבה בהתבודדות וברבוי תפלה לא-ל חי שיעזרוהו לצאת מהמציאות הזאת. אני מבטיח לכם - ככל שתרבו בתפלה ובהתבודדות תראו ישועות, בסוף תגיעו לשלמות כזאת שתוכלו להגיע לתענוגות המושלמות דרך הדבקות בהשי"ת ובקיום המצוות. ולא תצטרכו לזולת למען השלמת התענוג אלא למען מלוי רצונו יתברך שמו שהוא ציוה על האחדות והוא ציוה על העבודה המשותפת, וממילא יתברר בבירור מוחלט - כל אחד כפי דרגתו - איך שהקב"ה מתלבש בתוך התענוג שיש לו בכח הקשר עם החברים ועם בן הזוג והמשפחה. אמנם אל יצפה שהכל ייעשה בבת אחת, עליו ליזכר שכל הזמן נמצא בסכנת הנפילה אל המסכנות.

הזמן מתפתח התענוג אחר העצבות. וככל שהתענוג הזה משתרש בתוכו אזי באופן אוטומטי כל אלו שקרובים ואכפתיים הופכים לאנשים אשר גורמים לו כביכול את כל הסבל, רק שנמצא בתסכול עצמי בין התלותיות לבין האשמות.

מי שיתמיד בהתבודדות ובהשתפכות הנפש ברבוי תפלה לרבש"ע יש לו את מרבית הסכויים שינצל את הזוגיות ואת החברות לכוון המועיל, ומדוע דוקא בהתבודדות והשתפכות הנפש בינו לבין קונו? הסיבה לכך היא פשוטה. מכיון שהאדם צריך להעמיק בהכרה העצמית ולגלות ממנה מה בעצם השם רוצה ממנו ומה היא המטרה המיוחדת שלו אשר למענה נברא [כמו שאמרו חכמינו ז"ל (סנהדרין לו.) חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם] לכן כאשר האדם קובע זמנים להתבודדות או מסוגל להתנתק מהגורמים הסובבים אותו ולהפוך אותם לכוון המועיל. הרא"ש הדגיש ואמר: אני מתכוון על הצורך להתבודד בינינו לבין עצמנו. אפשר לצאת בשדה בקבוצה אך בהגיעם לשדה על החברים להתפזר בשטח בצורה שאחד לא ישמע מה שהשני מדבר ולהשאר פרק זמן [מעשרים דקות עד שעה מפעמים בשבוע עד כל יום] לבד ממש. בשעה שאנו מתבודדים מותר לנו לחשוב על החבר, על הבן זוג, על החברותא והמשפחה. אבל לא לבסס את המחשבה מה אני רוצה לבקש מהם, אלא להיפך מה אני צריך לעשות עבורם. נכון שיעיקר מטרת ההתבודדות אינו כלפי החברים וכו' אלא בינו לבין הקב"ה עד שהקב"ה יערה רוח ממרום ללמדנו ולהאיר עינינו ה"י דלעת דרכנו בעבודת השי"ת.

מי שיתמיד בהתבודדות ובהשתפכות הנפש יוכל להבחין היטב בחולשות שלו. ויהיה לו יותר קל להכיר איך שהבעל דבר מכניס אותו לסיפוק של ה"נעבאך" (מסכנות). ויהיה לו יותר

שיחת קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

המשך מכתב קודם

200

החברות צריכים גם לעתות מצוקה וגם לעתות שמחה. נתבונן ונראה שהתענוג מגיע לשיאו רק בשעה שניתן לדבר על כך. למשל אם אחד נסע לטייל והטיול היה מוצלח מאד. ההנאה מהטיול לא תהיה מושלמת רק לאחר שיוכל לספר על הטיול לאלו שהיו להם אוניים קשובות לתיאור שלו ולסיפור שלו, כך שאפילו רגעים של אושר וראית ההשגחה הפרטית במלואה מחייבת אוון קשבת. ובמיוחד כאשר מדובר בתענוג של סיד בהתחזקות בקיום המצוות ובדבקות השי"ת שיש בה ענין של דבור ענין של אחדות בודאי שצריכים להיות מחובר לחבר וכו'.

ההתקדמות הזאת תבא אצלו שלב אחר שלב כאשר העליות והירידות הקוטביות יהיו מנת חלקו, אך בסופו של דבר יוכל להנות מהקשר תענוג אמיתי. ויזכה לראות בהשגחה הפרטית בכל תענוג ותענוג, כך שיוכל להתענג מהקשר ומההשגחה הפרטית באותו שעה ממש. ובאותה רמה...

בסיום דבריו הבהיר הרא"ש שלא יעלה על הדעת לחשוב שאם הגיע לדבקות בורא (דרך ההתבודדות ורבו התפלה) שאינו צריך יותר להיות בקשר עם חבר או חברותא או שלא יהיה לו צורך להיות בקשר עם הבן זוג והמשפחה. הקשר עם הזולת נצרכת תמיד. את

שהשמחה במעונם

הרא"ש שליט"א להכנס הנין לעול המצוות
הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות
הר"ר אהרן קלירס להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר שמעון ספרין ומשפ' להולדת הבן
הר"ר אברהם כהן ומשפ' להולדת הבן
הר"ר מרדכי כהן ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר אבינועם כהן ומשפ' להולדת הבת
הר"ר יעקב עמית ומשפ' להולדת הנכדה
משפ' כהן להולדת הנכדה
הר"ר ישראל מן ומשפ' להולדת הבת
הר"ר שלמה מן ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר משה תופיק ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר שמעון גמליאל ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר נחום גולדרינג ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר אהרן תופיק ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

ד"ר ע"י
משרת דחברותא
חד שני 3
02 - 5829688
02 - 5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

לעילוי נשמות

מרת חי רבקה דבורה ע"ה ב"ר אהרן ז"ל נלב"ע כ"ה ניסן
ת. נ. צ. ב. ת.

